

Kvifer, indtil man naaer heelt ind i det nye
 Kvartal. Det er en Foranstaltning, som al-
 drig vilde være bleven truffen af private Mænd,
 som forestod det Slags Forretninger, men som
 Postvæsenet har tilladt sig at træffe til Gene
 for Publicum. — Det har, saaledes som
 der nofsom fremgaaer af, hvad der allerede
 er udtalt, og hvad der ligger i Udvalgets
 Betænkning, været overordentlig vanskeligt for
 os at danne os nogen bestemt begrundet
 Mening om det Forslag, som Finants-
 ministeren har stillet med Hensyn til Lotteriet.
 Jeg for mit Vedkommende er overbevist
 om, at i nogle Tilfælde er den Fordeel, Col-
 lecteurerne nu have, altfor stor i Forhold til
 deres Arbejde eller i Forhold til det Arbejde,
 som her behøves, men i andre Tilfælde troer
 jeg, den endogfaa er for lille. Thi Sagen er
 jo den, at Lotteriet er en Forretning, og det
 er jo yderst vanskeligt at sige, hvad der skal
 gaae med til Forhandlingsomkostninger og til
 Mellemmand ved det Slags praktiske Forret-
 ninger. Naar vi ikke ere gaaede nærmere ind
 paa denne Sag, er det, fordi vi haabe, fordi
 det er meddeelt os, at den høitærede Finants-
 minister vil tage denne Sag under omhyggelig
 og alsidig Overvejelse til næste Aar, og særlig,
 at han vil have et aabent Die for, at det er
 Noget, hvorved der maa tages forretningsmæs-
 sige Hensyn. Jeg haaber, at da ogsaa dette
 Spørgsmaal maa tages for sammen med de
 andre, som vi have antydet i Betænkningen,
 om Lotteriets Udvidelse, idet det jo er noget
 høist Mærkeligt, naar Staten paatager sig at
 holde Lotteri, at den saa ikke ogsaa paatager
 sig at tilfredsstille den Lyst, der er hos Publi-
 cum til at spille, at den ikke sørger for, at
 Publicum kan faae saamange Lodder, som det
 er muligt. Der er dem, der ideligt gjøre gjæl-
 dende, at Staten mere og mere skulde trække
 sig tilbage fra denne Virksomhed. Jeg kunde
 fuldstændig gaae ind paa den Anskuelse, at
 Staten aldrig skulde give sig af med Lotteri,
 hvis Danmark var et isoleret Land, saaledes
 som England og maaskee Frankrig i denne
 Henseende ere det; men saaledes som Forhol-
 dene nu ere, hvor der er accurat den samme
 Fristelse ogsaa for den store Mængde her i
 Landet til at spille i de udenlandske Lotterier,

som ere saa overordentligt driftige, og som jo
 have deres Agenter rundt omkring her i Lan-
 det, bortfalde ganske vist for mig alle de Be-
 tragtninger, som skulde føre til, at Staten her
 skulde indskrænke sin Virksomhed. Jeg ønsker
 tværtimod, at Staten skal drage al mulig For-
 deel deraf; det er en af de hensigtsmæssigste
 Indtægtskilder for Staten, der fuldstændig staaer
 ved Siden af Brændeviins- og Tobaksafgiften,
 og som i mine Dine med dem staaer langt
 over alle de andre Revenuer, Staten har. —
 Hvad angaaer vort Forslag om, at Krigsmini-
 steren ikke skulde have Bemyndigelse til for
 mere end Naremaal at bortleie disse Arealer
 udenfor Kjøbenhavn, da kan jeg ikke see den
 Fare ved dette Forslag overfor Tivolis Bort-
 leining, som den høitagtede Minister har an-
 tydet. Jeg indrømmer, at hvis der var Tale
 om en ny Bosættelse, hvis det var et Eta-
 blissement, der skulde anlægges, saa kunde det
 ikke leie paa Naremaal, men Sagen er jo dog
 i Virkeligheden den, at det er et Etablissement,
 der bestaaer, som aldrig nogenstunde paa nogen
 Maade kan finde sig i at flytte borti, og som
 derfor maa være glad ved, at det kan faae Lov
 til at sidde, selv om det er paa Mars Opfi-
 gelse.

Madsen: Den høitagtede Finantsmini-
 nister anmodede Thinget om at bevilge de 7,700
 Rd., som nævnes i Forslaget under Nr. 16,
 og han kom derved til at nævne som en Be-
 grundelse for at bevilge dette Beløb, at naar
 man ønskede Jernbanen til Silkeborg, burde
 man ogsaa sørge for, at der kom en Postlinie,
 som kunde bringe denne Jernbane nogen Trafik.
 Jeg troer, at denne Udtalelse netop maa være
 en Grund for Thinget til at nægte de 7,700
 Rd., thi naar vi først have Jernbanen fra
 Silkeborg til Skanderborg, troer jeg ikke, at
 ret Mange samtidig ville benytte en Postlinie
 fra Horsens til Silkeborg, da disse Linier om-
 trent ville komme til at løbe parallelt med hin-
 anden. Jeg troer ikke, at man skal hente
 Trafik til Jernbanen paa den Maade, at man
 anlægger en Postroute fra Silkeborg til
 Horsens. Jeg kan ikke indsee, at denne
 Route i sig selv har nogen Betydning, og
 naar den høitagtede Finantsminister udtalte, at